

COVENTRY PATMORE:

AUREA DICTA

Az Ég, a Föld, a Tenger, a Pokol ezer hangja tesz bizonyosságot a titok mellett, mely az ember egyetlen boldogsága, — s mégis: alig akad ember, aki meghallgatná hangjukat.

Az ördög betűszerint betartja ígéreteit, de a szellem szerinti értelmezésben adós marad velük; Isten betűszerint adós marad ígéreteivel, de szellemük szerint mindig teljesíti őket, minden reményen felül.

Az igazi művészet, az igazán hatékony erkölcsi tanítás csak olyan embertől jöhet, aki összehasonlíthatatlanul többet tud annál, amit közölni óhajt.

Tegyetek jót, és Isten majd megadja nektek, hogy jól tegyétek azt.

Add meg nekem, hogy oly módon birtokoljam ezt a misztériumot, hogy ne kívánjam azt megérteni.

Isten hosszú, fárasztó, elviselhetetlen feladatokat ró a lélekre; ezzel szemben megelégszik az első őszinte bizonyítékkal, melyet a lélek Vele szemben engedelmességből tanusít, — és azonnal leveszi róla a terhet. „Nem tudnátok velem virrasztani egy órát?”

Isten rendszerint inkább saját nagyszerűségének mértéke szerint hallgatja meg imánkat, mint kérésünk szerint, annyira, hogy bőkezűségének adományaiiban gyakran nem ismerünk rá még azokra a javakra sem, melyeket kértünk Tőle.

Az emberek sohasem bántanák meg Istent, ha tudnák, mennyire kész megbocsátani nekik.

„Noli me tangere,” ez az egyetlen kegy, melyet a szent a világtól kér.

Azok, akik ismerik Istent, tudják, hogy tökéletes tévedésben van az, aki azt hiszi: csak őt érzékünk van.

A teremtés a létezés tényétől csak úgy különbözik, amint egy forrás első buzogása különbözik további útjától.

„A dolgok mélye feltárul annak számára, aki várni tud,” de csak akkor, ha elég bátor meg nem tagadni a sötétben azt, amit a fényben látott.

Senki nem juthat el az ígéret földjére „csak azok a kisdedek, akiről megmondtad, hogy áldozatok lesznek,” vagyis a gyermek- és ifjúkorban szerzett adományok, melyeket megőriztünk lelkünkben és amelyeket a kísértő szüntelenül meg akar semmisíteni.

*Szemem kristályán át gyönyörködtem a Sarjban,
S a kertben lépteim mellett az Isten lépett,”
mondja Browning. Vigyázzon hát az, akinek szeme így megnyílt, mert a Paradicsomba soha senkit sem eresztettek be másodszer.*

Kérjetelek bőségesen, mert kérétek mértéke szerint adatik nektek.

Just Béla fordítása.